

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200865
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814200865.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01, Bratislava, proti žalovanej: A. O., H.. X.X.XXXX, C. D. Č.. XXXX/X, XXX XX D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, AK Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66 o zaplatenie sumy 338,18 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaná j e p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 337,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.7.2009 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.8.2009 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.9.2009 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.10.2009 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.11.2009 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.12.2009 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.01.2010 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.02.2010 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.03.2010 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.04.2010 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.05.2010 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.06.2010 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.07.2010 do zaplatenia

9 % ročne zo sumy 24,13 eur od 11.08.2010 do zaplatenia,

a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka vo výške 80,52 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.6.2012 v pôvodnom súdnom konaní domáhal voči žalovanej zaplata sumy 1 347,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 021,81 eur od 29.6.2011 do zaplata a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 28.6.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca a žalovaná uzatvorili dňa 23.8.2005 Zmluvu č. 561367507 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj „VOP“). Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, postupca odstúpil od Zmluvy a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1 347,22 eur (40 586,35 Sk), ktorá pozostávala z istiny 1 021,81 eur (30 783,05 Sk), riadneho úroku 158,10 eur (4 762,92 Sk), úroku z omeškania 167,31 eur (5 040,38 Sk) a ostatného príslušenstva 0,00 eur (0,00 Sk) v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok na zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 29.6.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pôvodné konanie bolo vedené pod sp. zn. 5C/385/2012.

Žalobca v podaní zo dňa 19.11.2013, v predmetnej veci uviedol, že požaduje od žalovanej len zaplata neuhradených a nepremičaných splátok ku dňu podania návrhu na začatie konania, t.j. 14 nepremičaných splátok v celkovej výške 337,82 eur a navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní vyhlásil tento rozsudok s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku sumu 337,82 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.07.2009 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.08.2009 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.09.2009 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.10.2009 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.11.2009 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.12.2009 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.01.2010, do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.02.2010 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.03.2010 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.04.2010 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.05.2010 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.06.2010 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.07.2010 do zaplata, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 24,13 eur od 11.08.2010 do zaplata. V rovnakej lehote je žalovaná povinná zaplatiť trovy konania, ktoré budú vyčíslené dodatočne. V zvyšnej časti zobrať žalobca svoj návrh späť.

Uznesením č.k. 5C/385/2012-68 zo dňa 21.11.2013 súd konanie v časti o zaplata istiny v sume 1 009,04 eur zastavil a žalobu vo zvyšnej časti vylúčil na samostatné konanie a rozhodnutie v ktorom sa má rozhodnúť aj o trovách tohto konania. Konanie bolo ďalej vedené pod sp. zn. 9C/10/2014.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného so žalobou nesúhlasil a vzniesol námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom a prílohou č. 1 k tejto zmluve, Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2011, pokusom o zmier zo dňa 12.6.2012, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 14.11.2013 výsluchom žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 23.8.2005 v súlade s ust. § 497 ž 507 Obchodného zákonníka Zmluvu o splátkovom úvere č. 0561367507. Podľa článku. I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru bola 896,24 eur (27 000,-Sk), pevná úroková sadzba do dňa konečnej splatnosti úveru bola 17,30 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 24,13 eur (727,- Sk) splatných k 10. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 10.9.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 10.8.2010.

Podľa bodu 2. článku V. zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s VOP a Úverovými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s nim. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002.

Ako vyplýva z bodu 3. článku V. zmluvy všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa bodu 4. článku V. zmluvy zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V zmysle Článku 7., bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

Ako vyplýva z Článku 7., body 7.3.2., 7.3.3. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca Klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť poukázanou sumou nakladať.

Podľa Článku 7, bod 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú Bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

V zmysle Článku 7., bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta alebo, ak je Klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré tvoria viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere, a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011 spolu s jej prílohou, kde je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovanej, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Podľa prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, výška omeškaných splátok bola 984,- eur.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2011 Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej oznámila, že pohľadávku z uzavretej úverovej zmluvy postúpila žalobcovi a že uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkovi.

Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 12.6.2012 označeným ako Pokus o zmier, vyzval žalovanú na uhradenie pohľadávky spolu v sume 1 585,40 eur, pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 1 021,81 eur, zmluvného/zákonného úroku vo výške 88,18 eur, riadneho úroku vo výške 158,10 eur, úroku z omeškania vo výške 167,31 eur, uznaných nákladov inkasného konania vo výške 150,- eur.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 14.11.2013 uviedol, že pri uzatváraní predmetnej dohody ide zo strany žalobcu o nekalú obchodnú prax, kedy pod zámienkou splátok je jediným cieľom žalobcu dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. Zároveň uviedol, že súhlasí s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti, resp. právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. V prípade úspechu si uplatňoval náhradu trov konania vo výške 161,04 eur tak, ako to vyčíslil vo svojom písomnom vyjadrení. Poukázal tiež na to, že nakoľko došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy, žalobcovi vznikol už iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a tento nárok je už premlčaný, preto vnáša námietku premlčania.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že trvá na podanom návrhu v plnom rozsahu ako aj na svojich písomných vyjadreniach v prípade úspechu žiada, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené riadne v zákonnej lehote. Nárok si uplatňujeme v zmysle posledne uplatneného čiastočného späťvzatia návrhu na začatie konania zo dňa 19.11.2013.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Z § 504 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

V zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Ako vyplýva z § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

V zmysle § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zřejmé, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

V zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako vzťah založený na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola uzavretá 23.8.2005, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplätnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Súd ďalej zistil, že podľa dojednania účastníkov zmluvy sa predmetné právne vzťahy mali riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka tak ako ich súd citoval vyššie, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Nepochybne predmetná zmluva je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. Súd zistil, že podľa zmlúv sa predmetné právne vzťahy mali riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ide však o spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ich uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere. Aktívna legitímácia žalobcu v konaní je daná na základe predložených oznámení o postúpení pohľadávky zaslaných žalovanej.

Súd mal za preukázané, že na základe zmluvy o splátkovom úvere bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 896,24 eur (27 000,- Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných mesačných splátkach, pričom žalobca nevyhlásil predčasné zosplatnenie celého dlhu. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver v pravidelných mesačných splátkach splatných vždy k 10. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 10.9.2005 a poslednej dňa 10.8.2010, teda úver mal byť splatený v 60 splátkach a výška splátky bola 24,13 eur mesačne a zahŕňala jednak istinu úveru a úrok z úveru. Celkovo sa žalovaná prostredníctvom jednotlivých splátok zaviazala uhradiť sumu 1 447,80 eur. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok je zrejmé, že celková výška omeškaných splátok bola 984,- eur. Výška dlhu na istine a úrokoch bola 1 021,81 eur.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žalobného návrhu, je predmetom toho konania už iba nárok žalobcu na zaplatenie 14-tich splátok splatných v období od 11.7.2009 do 11.8.2010. ktoré zo strany žalovanej neboli uhradené. Teda predmetom konania je už iba nárok na zaplatenie sumy 337,82 eur (24,13 eur x 14) pozostávajúci z istiny úveru a úroku z úveru.

Vedľajší účastník konania vystupujúci na strane žalovaného v priebehu súdneho konania vzniesla námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávke, úlohou súdu bolo preto sa so vznesenou námietkou vysporiadať.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Ako vyplýva z § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy z dôvodu porušovania povinností zo strany žalovanej. Zo súdneho spisu a ani na základe vykonaného dokazovania súd však danú skutočnosť nemal za preukázanú a preto sa v ďalšom ani nezaoberal možnými následkami takého právneho úkonu (t.j. nárokom žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia, premlčaním pri bezdôvodnom obohatení), aj napriek tomu, že vedľajší účastník na základe uvedeného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia pri odstúpení od zmluvy by už bol celý premlčaný.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Tak ako súd vyššie uviedol, predmetom tohto konania je už iba nárok žalobcu na zaplatenie splátok splatných v období od 11.7.2009 do 11.8.2010. Pri všeobecnej trojročnej premlčacej dobe táto pri uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie iba 14- splátok uplynula vzhľadom na ich splatnosť dňa 11.7.2012 až 11.8.2013. Žaloba bola podaná na tunajšom súde dňa 29.6.2012. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca podal žalobu včas a teda námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom konania nie je dôvodná.

Súd mal teda za preukázané, že zo strany žalovanej nedošlo k úhrade splátok splatných v období 11.7.2009 až 11.8.2010, pri výške mesačnej splátky 24,13 eur, pričom súčasťou jednotlivých splátok bol

aj úrok z úveru. Vzhľadom na to, že sa medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, súd sa zaoberal primeranosťou výšky úroku z úveru

Žalovaná mala splatiť poskytnutý úver v 60 splátkach po 24,13 eur mesačne, čo celkovo predstavuje sumu 1 447,80 eur. Po odpočítaní istiny úveru vo výške 896,24 eur sa teda žalovaná zaviazala zaplatiť úroky z úveru v celkovej výške 551,56 eur, čo pri úvere vo výške 896,24 eur a dobe splácania 60 mesiacov predstavuje výšku úrokovej sadzby 12,31 % ročne. Z uvedeného je zrejmé, že síce medzi účastníkmi konania bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 17,30 % ročne ako pevná výška stanovená do konečnej splatnosti úveru, žalovaná v zmysle vyššie zmluvných dojednaní, tak ako to súd uviedol, mala zaplatiť iba úrok z istiny úveru vo výške 12,31 % ročne. Súd zistil, že výška úrokovej sadzby v bankách v období 08/2005 pri úveroch poskytovaných obyvateľstvu bola 7,85 % ročne, z toho je zrejmé, že uplatnená ročná sadzba úroku v danom prípade značne neprevyšovala úrok poskytovaný obchodnými bankami pri obdobných úveroch a preto takto uplatnený nárok na úrok z úveru považoval za primeraný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 337,82 eur je dôvodný a preukázaný a preto žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy.

Žalovaná tým že riadne a včas nezaplatila jednotlivé splátky úveru v lehotách ich splatnosti, dostala sa s plnením peňažného záväzku do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania. Splatnosť jednotlivých splátok bola dohodnutá k 10. príslušného kalendárneho mesiaca a žalovaná sa teda dostala do omeškania dňom nasledujúcim po dni splatnosti jednotlivých splátok. Výška zákonného úroku v období od 11.7.2009 do 11.8.2010 bola 9 % ročne (8 % + 1 %). Preto žalobcovi súd priznal aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z jednotlivých dlžných súm tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. , ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre spávanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti žaloby vo výške 1 009,04 eur zastavil a to z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu v tejto časti, pričom žalobca neuviedol dôvod čiastočného späťvzatia žaloby a preto v tejto časti z procesného hľadiska žalobca zavinil zastavenie konania. Súd následne žalobe vyhovel čo do sumy 337,82 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na uvedené žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 25 % a žalovaná v rozsahu 75 %. Žalovaná bola v konaní teda úspešnejšia a preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % (75 % - 25 %).

Žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila a ani zo súdneho spisu jej žiaden nárok na náhradu trov konania nevyplýva. Súd preto žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Konania v tejto právnej veci sa zúčastnil aj vedľajší účastník a to na strane žalovanej. Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu a žalovanej v tomto konaní, vznikol aj vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu, akom vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej, t.j. vo výške 50 % z jeho celkových priznaných trov konania. Vedľajší účastník v písomnom podaní zo dňa 29.4.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu si uplatnil nárok na náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia vo výške 161,04 eur pričom tieto trovy si vyčíslil podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

O výške trov konania právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka súd rozhodoval podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v súlade s prechodnými ustanoveniami, v zmysle ktorých za úkony právnych služieb patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov, teda predpisov účinných v čase vykonania úkonu.

Súd priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka žalobcu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 161,04 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 142,51 eur s DPH podľa § 11 ods.1 písm. a) , § 14 ods. 3 písm. a) vyhl. v znení účinnom do 30.6.2013 a § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. v znení účinnom od 1.7.2013 a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania rok 2012 58,69 eur
- písomné podanie na súd - vyjadrenie k žalobe zo dňa 14.11.2013 60,07 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,53 eur s DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - režijný paušál rok 2012 - 1 x 7,63 a rok 2013 - 1 x 7,81 eur.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Spolu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal súd náhradu trov konania vo výške 161,04 eur a vzhľadom na pomer úspechu v konaní zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v celkovej výške 80,52 eur (50 % z 161,04 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.